

BUTLLETÍ TRIMESTRAL DE LA COMISSIÓ DE LLARS D'INFANTS D'OLOT
EN EL MARC DEL CONSELL ESCOLAR MUNICIPAL (CEM) • FEBRER 2003

EL PLOR

El plor és un fet fisiològic normal, i l'únic recurs que té el nadó per poder manifestar les necessitats i emocions, és a dir, la seva manera de comunicar-se.

En els nens petits les causes del plor són múltiples, per això és molt important que sapiguem interpretar el seu significat. Les causes més freqüents d'aquest plor són: gana, set, son, incomoditat (bolquers bruts, fred, calor...), dolor o avorriment.

Si sabem descobrir quina causa motiva el plor, trobarem la resposta adequada per calmar-lo.

Hi ha situacions en què l'infant només vol anar a coll; en realitat, el que ens demana és seguretat, tranquil·litat, comprensió i afecte, que les mares i pares els podem oferir tant sols amb una abraçada.

A mida que el nen es va fent gran ens podem trobar que no plori per necessitat sinó per aconseguir imposar la seva voluntat. El plor passa a ser una arma que el nen utilitzarà per tal d'aconseguir allò que demana. En aquest cas estem davant les temudes rebequeries.

És una etapa que correspon al període de transició entre la lactància i l'autonomia, acompanyat del desenvolupament de l'ego i el negativisme.

Les rebequeries corresponen al desig de demostrar el seu poder, captar l'atenció i fer coses a la seva manera. Constitueixen un quadre de curta durada, dels 15 mesos als 3 anys, si els pares tenen cura que no es converteixi en part de la conducta habitual del nen, evitant sobreproteccions i marcant límits.

Els nens que fan més rebequeries se solen caracteritzar per ser nens actius, dinàmics, plens d'energia, amb desig de practicar noves habilitats, agafar responsabilitats...

La creixent mobilitat, curiositat i autonomia del nen provoca enfrontaments entre la personalitat del nen i la voluntat dels pares.

Malgrat aquest fet, no deixa de ser una etapa més del desenvolupament de l'infant i cal viure-la amb el màxim de paciència i optimisme.

Consells pràctics davant el plor

- Mantingueu una actitud de tranquil·litat: el nadó nota l'estat d'ànim de l'adult.
- Intenteu descobrir què us demana; si ho sabeu, trobareu la solució.
- Agafeu el nen a coll si us ho demana: el batec del vostre cor el tranquil·litzarà.
- Podeu bressolar el nadó: adoren el moviment.
- No sacsegeu el nadó: pot comportar conseqüències molt perjudicials tant físicament com emocionalment.
- Abans de perdre els nervis, cal pensar en altres solucions: deixar un moment el nadó al llit i demanar a algú que us substitueixi o us acompanyi en aquests moments.

Davant les rebequeries

- Porteu el nen a un lloc on estiguen sols, lluny del lloc on ha fet la rebequeria.
- Espereu que es calmi: no es pot parlar amb ell si està alterat.
- No el deixeu sol ; acompanyeu físicament el nen mentre espereu que es calmi. Mentrestant, penseu coses agradables, positives, i no en la rebequeria.
- Quan s'hagi calmat se li ha de dir amb fermesa que no es pot comportar així.
- Expliqueu-li breument què ha passat.
- Animeu-lo a fer una altra activitat, i no parleu més de la rebequeria.
- El missatge que ha d'arribar al nostre fill és: "T'estimo molt i no et deixaré en aquest moment difícil, però no et permetré les rebequeries".

Per prevenir les rebequeries

- Aviseu amb antelació el seu fill quan hi hagi un canvi d'activitat: "D'aquí a 5 minuts marxarem".
- Abans d'anar a qualsevol lloc públic, expliqueu al nen com s'ha de comportar, què pot fer i què no pot fer.
- Tingueu molta paciència però sigueu fermes.
- Dediqueu temps a dialogar amb el vostre fill ; no hi hem de parlar només quan les coses han anat malament.

Bibliografia

Dra. Aletha Solter. Llantos i rabietas. Ed. Médici.
Dr. T. Berry Brazelton. El saber del bebé. Ed. Paidós.

Adreces d'interés

www.padresehijos.org
www.zonapediatrica.com
www.embarazada.com
www.tupediatra.com